

พระราชกฤษฎีกา
ตั้งอำเภอลาดกระบัง
พ.ศ. ๒๕๐๐

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๖ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๐๐

เป็นปีที่ ๑๒ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มี
พระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรตั้งอำเภอเพิ่มขึ้นในท้องที่จังหวัด
พระนครศรีอยุธยา เพื่อประโยชน์ในการปกครองและความสะดวกของ
ราษฎร

เล่ม ๗๔ ตอนที่ ๒๓ ราชกิจจานุเบกษา ๕ มีนาคม ๒๕๐๐

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๘๕ ของรัฐธรรมนูญแห่ง
ราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๔๗๕ แก้ไขเพิ่มเติม พุทธ
ศักราช ๒๔๘๕ และมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบ
บริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๔๘๕ จึงทรงพระกรุณาโปรด
เกล้าฯ ให้ตราพระราชกฤษฎีกาขึ้นไว้ ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชกฤษฎีกานี้เรียกว่า “พระราชกฤษฎีกา
ตั้งอำเภอลาดกระบัง พ.ศ. ๒๕๐๐”

มาตรา ๒ พระราชกฤษฎีกานี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจาก
วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ตั้งกิ่งอำเภอลาดกระบัง อำเภอเมืองบุรี
รัมย์จังหวัดพระนคร ขึ้นเป็นอำเภอ เรียกว่า “อำเภอลาดกระบัง”

มาตรา ๔ ให้อำเภอลาดกระบังขึ้นอยู่กับ ความปกครอง
ของจังหวัดพระนคร

มาตรา ๕ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยรักษา
การตามพระราชกฤษฎีกานี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

พลอากาศโท ม.ม. เวชยันตริงสถฤกษ์

รองนายกรัฐมนตรี

เล่ม ๗๔ ตอนที่ ๒๓ ราชกิจจานุเบกษา ๕ มีนาคม ๒๕๐๐

หมายเหตุ :— เหตุผลในการประกาศใช้พระราชกฤษฎีกาฉบับนี้ คือ โดยที่กิ่งอำเภอตาตกระบั้ง อำเภอเมืองบุรี จังหวัดพระนคร มีท้องที่กว้างขวาง อยู่ห่างจากอำเภอที่ชนอยู่ ขณะนี้ประชาชนหนาแน่นกว่าเดิม สภาพของท้องที่เจริญขึ้น สมควรยกฐานะกิ่งอำเภอขึ้นเป็นอำเภอ เพื่อประโยชน์ในการปกครองและอำนวยความสะดวกให้แก่ประชาชน ทั้งเป็นการส่งเสริมท้องที่ให้เจริญขึ้นอีก.